

UZASADNIENIE

Oskarżony G. S. (1) mieszka w miejscowości G. razem ze swoimi rodzicami A. i G. S. (2). Jest osobą uzależnioną m.in. od alkoholu.

W dniu 28 lutego 2018 r. G. i A. S. około godziny 19:00 pojechali samochodem do sklepu po zakupy. Na terenie ich posesji pozostał drugi pojazd stanowiący własność małżonków R. (...) nr rej. (...). Pojazd ten był otwierany przez kartę do pojazdu. A. S. przechowywał ją w mieszkaniu, schowaną przed synem. G. S. (1) znalazł kartę do tego pojazdu i pod nieobecność rodziców pojechał tym pojazdem na przejażdżkę. W miejscowości J. oskarżony wpadł w poślizg i wjechał do rowu. W wyniku tego zdarzenia doszło do uszkodzeń pojazdu. Wartość strat wyniosła około 5000 zł. Tam został zatrzymany przez funkcjonariuszy Policji. Oskarżony wcześniej spożywał alkohol.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 138, zeznania G. S. (2) k. 138 odwrót, zeznania A. S. k. 138 odwrót-139, notatka urzędowa k.1, k.2)

Oskarżony został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. O godzinie 22:30 zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu wynosiła 0,81 mg/l, o godzinie 22:33 – 0,78 mg/l, o godzinie 23:00 – 0,79 mg/l, o godzinie 23:31- 0,71 mg/l. (protokół z przebiegu stany trzeźwości z wynikami badań k. 3, k. 4)

Prawomocnym wyrokiem Sądu(...)w P. (...) z dnia 02.02.2012 r. w sprawie (...) G. S. (1) został skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat, zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 2 lat, grzywnę 50 stawek dziennych po 20 złotych każda, świadczenie na cel społeczny. Wyrok uprawomocnił się w dniu 10.02.2012 r. Orzeczona kara pozbawienia wolności została zarządzona do wykonania.

Oskarżony odbył ją w systemie dozoru elektronicznego.

(odpis wyroku k. 27, odpis postanowienia k. 28, k. 29-31, k. 32-33, raport k. 34, k. 35)

Oskarżony nie jest upośledzony umysłowo. Cierpi na chorobę afektywną dwubiegunową. Występują u niego zakłócenia czynności psychicznych w postaci uzależnienia mieszanego. Oskarżony w czasie popełnienia zarzuconych mu czynów miał ograniczoną w nieznacznym stopniu zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem z powodu choroby afektywnej dwubiegunowej i stanów upojenia alkoholowego prostego, przy czym skutki wprawienia się w stan upojenia był w stanie przewidzieć.

(opinia sądowo-psychiatryczna k. 100)

Oskarżony był kilkakrotnie karany.

(karta karna k. 20-23, k. 63-68)

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzuconych mu czynów. Zaprzeczył jednak, aby tego dnia pił alkohol. Przyznał, że alkohol pił poprzedniego dnia, był po „przepiciu”. Wziął pojazd rodziców, ponieważ „kocha jeździć” i chciał poćwiczyć, ponieważ czekał go egzamin na prawo jazdy. Zawiódł go system (...), samochód zamiast skrócić pojechał prosto. Nie spodziewał się, że ma jeszcze w organizmie alkohol.

(wyjaśnienia oskarżonego k. 138-138 odwrót)

Sąd częściowo odmówił wiary wyjaśnieniom oskarżonego. W ocenie Sądu nie jest wiarygodne, aby oskarżony w dniu zdarzenia nie spożywał alkoholu. Twierdzeniom oskarżonego w tej części przeczą wyniki badań zawartości alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu utrzymujące się w godzinach wieczornych na wysokim

poziomie, trzykrotnie przekraczającym ustawowy próg nietrzeźwości, który wynosi 0,25 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Wątpliwości budzą też wyjaśnienia oskarżonego co do stanu technicznego pojazdu oraz miejsca przechowywania karty do pojazdu przez A. S.. W tej części wyjaśnienia oskarżonego są sprzeczne z przekonującymi zeznaniami A. S..

Sąd pozytywnie ocenił zeznania świadków G. i A. S.. Zeznania te są wyważone, wzajemnie się potwierdzają i uzupełniają. Sąd uznał je za szczere.

Pozostałe zebrane dowody nie budzą zastrzeżeń pod względem wiarygodności.

Oskarżony G. S. (1) wyczerpał dyspozycję art.178a § 4 kk . Oskarżony kierował pojazdem mechanicznym – samochodem osobowym w stanie nietrzeźwym jadąc drogą publiczną . Oskarżony dopuścił się tego czynu mimo, iż wcześniej był prawomocnie skazany za przestępstwo z art. 178 a § 1 kk wyrokiem Sądu (...) w P. (...) z dnia (...) r. w sprawie (...).

Oskarżony G. S. (1) wypełnił także znamiona art. 289 §1 kk, bowiem zabrał w celu krótkotrwałego użycia bez zgody pokrzywdzonych G. i A. S. stanowiący ich własność pojazd marki R. (...) nr rej. (...) w ten sposób, że uruchomił go kartą do pojazdu i udał się nim na przejażdżkę.

Przy wymiarze kary Sąd kierował się następującymi względami:

Oskarżony umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym, ponieważ z własnej woli

wprawił się w stan nietrzeźwości i w takim stanie kierował pojazdem po drodze publicznej. Oskarżony powinien przewidzieć skutki swojego postępowania w tym stanie. W stosunku do oskarżonego nie zachodzi żadna z okoliczności wyłączających winę rozumieniu kodeksu karnego.

Oceniając stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego Sąd wziął pod uwagę stopień nietrzeźwości oskarżonego w chwili czynu, który należy ocenić jako znaczny, jak również doprowadzenie przez oskarżonego do uszkodzeń pojazdu rodziców. Jako okoliczność obciążającą Sąd potraktował uprzednią kilkukrotną karalność oskarżonego. Świadczy to o tym, że oskarżony jest osobą niepoprawną , rażąco lekceważącą porządek prawny i normy współżycia społecznego.

Na korzyść oskarżonego Sąd poczytał częściowe przyznanie się oskarżonego do winy i złożenie wyjaśnień.

Z tych względów uznał, że kara 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn opisany w punkcie I i kara 8 miesięcy pozbawienia wolności za czyn opisany w punkcie II będzie stanowił dla oskarżonego dolegliwość współmierną do stopnia społecznej szkodliwości każdego czynu oskarżonego.

Jako karę łączną Sąd wymierzył karę 10 miesięcy pozbawienia wolności uwzględniając zbieżność czasową obu czynów i podobną motywację oskarżonego. Kara łączna w tej wysokości wdroy oskarżonego do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości i uzmysłowi naganność jego postępowania.

Jednocześnie Sąd orzekł obligatoryjny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego dożywotnio.

Sąd orzekł także obligatoryjne świadczenie pieniężne w kwocie 10000,00 zł. Sąd orzekł to świadczenie w minimalnej wysokości biorąc pod uwagę sytuację finansową oskarżonego, a także okoliczność, że ma na utrzymaniu 1 dziecko.

Ponieważ oskarżony pracuje i osiąga stałe dochody Sąd obciążył oskarżonego ponoszeniem kosztów sądowych.

Z tych wszystkich względów Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.